

83
juni
Nr. 21.
1941

Fra den frie norske presse.

Kong Håkons tale fra London 30 juni 1941.
Fra "Tidens Tegn" for 21 juni 1941.

Efter alt hvad der er hændt ute og hjemme siden jeg talte i kringkastingen, føler jeg træng til å sende en hilsen til nordmenn hvor de enn ferdes, og til det utflyttede Norge.

Jeg uttaler min takk og beundring for den fasthet og ro som dere hjemme fortsatt viser. Som dere hørte av utenriksminister Lie's tale i kringkastingen forleden dag, er aktelsen og beundringen for deres ukuelige holdning, i Storbritania og i verden forsvrig, stor, og den bidrar mer enn kanskje dere selv forstår til å lette arbeide for oss i retning av vår andel av den opgave å frigjøre vårt fedreland.

Likaledes ønsker jeg å uttale en varm takk til vår handelsflåte og de menn som med ukuelig mot fremdeles viser det frie norske flagg på alle hav, og som ved sin iunsats gjør sitt ytterste for å hjelpe våre allierte og herved har bidratt til å øke forsikrelsen av Norges sak. Jeg vet at dere sjefolk som er avskåret fra hjem, slekt og venner, ofte må føle engstelse og savn og uvissheit om de kjære der hjemme, men dere har tross dette ikke sviktet i prøvelsens stund, og før dette sier jeg dere alle en hjertelig takk. også til det utflyttede Norge i Amerikas forenede stater og i andre land sender jeg min hilsen og en varm takk for all den sympati og lojalitet hvormed dere i denne tiden omfatter Norges kamp for friheten. Denne medfølelse styrker oss i vårt arbeide og i troen på vår saks rettferdighet og den endelige seier, og den bidrar til å gjøre Norges navn kjent og æret over hele verden.

Med tyskerne soverfall på Russland er krigen kommet inn i en ny fase. Fra tyskernes side fremstilles denne kamp som en kamp mot bolsjevismen, men la dere ikke villedes av dette. Overfalliet på Russland er et ledd i tyskernes kamp for verdensherredømmet, og hvad det vil bety for vårt land behøver jeg ikke fortelle dere der hjemme, som daglig er vitne til hvorledes tyskerne trækker på det alle nordmenn satter høiest her i livet, frihet og selvstendighet. Seirer tyskerne, vil det bety undertrykkelse og slaveri for Norge som for verden forsvrig. Den terror og den brutalitet som tyskerne utviser er tilstrekkelig bevis herpå. Holder en sig dette klart for øie, er det ikke vanskelig å se at hjelp til tyskland i dets kamp mot Russland er kamp mot vårt eget lands frigjørelse fra det tyske åk.

Vi er i krig med Tyskland. Tyskerne er våre fiender. Forholdet til Finland må ikke forstyrre dette faktum, å la ingen propaganda villede dere i denne forbindelse. Hvor lenge kampen for rett og rettferdighet mot brutalitet, makt og løgn, enda vil være, kan ingen vite, men jeg er overbevist om at det gøde tilslutt vil vinne over det onde.

En vil kanskje innvende at det i denne krig ikke er retten som er det avgjørende, men kanoner, tanks og fly. Opgir en imidlertid troen på rett og rettferdighet for mennesker og nasjoner har livet tapt sin verdi.

Jeg vil derfor tilslutt bare si: Hold ut! Tap ikke motet, men vær sikker på at Norge igjen skal bli fritt og uavhengig hvis vi alle fortsatt gjør vår plikt og vårt ytterste for å nå vårt mål i den striden som nå utkjempes.

På seg selv kjenner man andre.

Vi siterer fra Norsk Programblad nr. 29:

"Nervøse bolsjevikere.

Da spillet de røde herrer i Kremlin drev ble klarlagt må bolsjevikene tross sin stortalenhet ha blitt grepst av sterk nervositet. På annen måte kan man ikke forklare at befolkningen i Moskva måtte avlevere ikke bare sine radioapparater, men også sine grammofoner."

Hvad med tyskerne og NS og våre radioapparater?

ergen 28 juli 1941.

Fra vår egen korrespondent.

Etter dag aften kom det til et sammenstøt mellom tyskere og nordmenn på Fåkonshallen ved Bergen. Foruten de fastboende var der endel ungdommer i weekendtur forasmlet til dans på bryggen. Nogen av stedets tyskere så på. Da der blev spilt op en engelsk va ls protesterte tyknerne med hjelp av sine larbelter og bandolærer som de slo løs på mengden med. Dette førte til et smindelig slagsmål, som resulterte i at tre av tyskerne fikk grundig juling. Endel av de tilstede varende trakk sig tilbake da spetakkelet begynte, men en times tid etter kom der en avdeling tyskere og trakk alle de fant ut av sine respektive telter og senger og førstleden avstod for konfrontere dem med de prylte tyskerne. Imens var østapo også kommet til. Samtlige arresterte, ca. 400 mennesker måtte å defilere forbi tyskerne som på måfå plikket ut 60 mann som de påstod hadde vært med på slagsmålet. Disse blev pr. omgående sendt til Ulven, der som bekjendt er området til konsentrasjonsleir. De andre blev beredt å snaspringe til Kringsjå som de gikk og stod. Dette er en strekning ca. 15 km. De som ikke klarte å holde farten blev pisket frem. På Kringsjå måtte så allesammen stå i givakt i 5 timer, hvorpå de blev att i fengsel en dags tid før de blev sendt hjem igjen.

Kragerø. Fra vår egen korrespondent.

Ika gira blev den 30. mai ialagt portforbud fra kl. 20 om kvelden, som straff for angivelig sabotasje. Som følge av spiker i gateene hadde 10 tyske biler fått ødelagt tingene. Undersøkelser viste at det var overveiende sannsynlighet for at spikerne stammet fra en del gammelt kamuflasjemateriale som nettopp var kjørt bort fra brakkeområdet, og at denne "allorlige" sabotasjehandling altså var foretatt av tyskerne selv. Portforbuddet blev opphevet igjen den 17. juni, men istedenfor en forklaring av det virkelige forhold, blev ophvelsen av tyskerne fremstillet som en særskilt begunstigelse og som et utslag av Die Wehrmacht's berømte storsinn, mens den stedlige nazierdfører Abrahamsen i avisene rykket ut med en spaltelang lovprisning av ortskommandantens enestående velvilje verfor befolkningen. Denne velvilje kom klart til uttrykk ved ileyggelsen av en bot på kr. 10,000, som en rimelig betaling for skatteborgerne i orhood til deres inntekt, og betalingaav den satt som betingelse for å utdelt nye rasjoneringskort.

Ten de gode Kragerø-borgere hadde ikke sagt sitt siste ord i saken enda da boten skulle betales blev ikke langt fra samtlige beløp, små og store, lagt i "Quislinger", ofte heftet sammen med binders. På politikammeret tokste seddelhaugene og i gateene smilte folk skadefre til hverandre. Med en lignende tilfelle blev der funnet en flaske sprengstoff under en eiros utenfor bygrensen. Tyskerne skrek selvagt straks ophom sabotasje en lensmannen i Skatøy, Høgner, under hvem saken sorterte, sendte resolutt inn flasken til Oslo, hvor eksprtene konstaterte at den var av usik oprinnelse. Tyskerne måtte så innrømmemat de hadde "mistet" den, da er ganske riktig manglet en i deres leger av slike tingester.

Rjukan. Fra vår egen korrespondent.

Lensmann Nordli i Tinn og fem andre lensmenn i Telemark er avsatt fordi nekret å gå inn i NS. Lensmann Nordli er meget populær på Rjukan og eget dyktig i sitt arbeide. Et par dager før han ble avsatt stod hans ilde gjengitt i Rjukan Dagblad tilsynelatende uten grunn. Nu forstår i hvorfor det ble gjort.

Endel av de tvangsinnsimlede politifolk på Rjukan har som protest mot avkjedigelsen av Nordli resolutt meldt seg ut av NS. Alle funksjonerende ved lensmannskontoret på Rjukan tok zyeblikkelig vskjed som en sympatidemostrasjon.

Ånedsoppgjøret for Fritt Folk i Rjukans største avisforretning var for alii måned og år.

ergen 28 juli 1941.

Fra vår egen korrespondent.

Etter dag aften kom det til et sammenstøt mellom tyskere og nordmenn på Fåkonshallen ved Bergen. Foruten de fastboende var der endel ungdommer i weekendtur forasmlet til dans på bryggen. Nogen av stedets tyskere så på. Da der blev spilt op en engelsk va ls protesterte tyknerne med hjelp av sine larbelter og bandolærer som de slo løs på mengden med. Dette førte til et smindelig slagsmål, som resulterte i at tre av tyskerne fikk grundig juling. Endel av de tilstede varende trakk sig tilbake da spetakkelet begynte, men en times tid etter kom der en avdeling tyskere og trakk alle de fant ut av sine respektive telter og senger og førstleden avstod for konfrontere dem med de prylte tyskerne. Imens var østapo også kommet til. Samtlige arresterte, ca. 400 mennesker måtte å defilere forbi tyskerne som på måfå plikket ut 60 mann som de påstod hadde vært med på slagsmålet. Disse blev pr. omgående sendt til Ulven, der som bekjendt er området til konsentrationsleir. De andre blev beredt å snaspringe til Kringsjå som de gikk og stod. Dette er en strekning ca. 15 km. De som ikke klarte å holde farten blev pisket frem. På Kringsjå måtte så allesammen stå i givakt i 5 timer, hvorpå de blev att i fengsel en dags tid før de blev sendt hjem igjen.

Kragerø. Fra vår egen korrespondent.

Ika gira blev den 30. mai ialagt portforbud fra kl. 20 om kvelden, som straff for angivelig sabotasje. Som følge av spiker i gateene hadde 10 tyske biler fått ødelagt tingene. Undersøkelser viste at det var overveiende sannsynlighet for at spikerne stammet fra en del gammelt kamuflasjemateriale som nettopp var kjørt bort fra brakkeområdet, og at denne "allorlige" sabotasjehandling altså var foretatt av tyskerne selv. Portforbuddet blev opphevet igjen den 17. juni, men istedenfor en forklaring av det virkelige forhold, blev ophvelsen av tyskerne fremstillet som en sørskilt begunstigelse og som et utslag av Die Wehrmacht's berømte storsinn, mens den stedlige nazistleder Abrahamsen i avisene rykket ut med en spaltelang lovprisning av ortskommandantens enestående velvilje verfor befolkningen. Denne velvilje kom klart til uttrykk ved ileyggelsen av en bot på kr. 10,000, som en rimelig betaling for skatteborgerne i orhood til deres inntekt, og betalingaav den satt som betingelse for å utdelt nye rasjoneringskort.

Ten de gode Kragerø-borgere hadde ikke sagt sitt siste ord i saken enda da boten skulle betales blev ikke langt fra samtlige beløp, små og store, lagt i "Quislinger", ofte heftet sammen med binders. På politikammeret tokste seddelhaugene og i gateene smilte folk skadefre til hverandre. Med en lignende tilfelle blev der funnet en flaske sprengstoff under en eiros utenfor bygrensen. Tyskerne skrek selvagt straks ophom sabotasje en lensmannen i Skatøy, Høgner, under hvem saken sorterte, sendte resolutt inn flasken til Oslo, hvor eksprtene konstaterte at den var av usik oprinnelse. Tyskerne måtte så innrømmemat de hadde "mistet" den, da er ganske riktig manglet en i deres leger av slike tingester.

Rjukan. Fra vår egen korrespondent.

Lensmann Nordli i Tinn og fem andre lensmenn i Telemark er avsatt fordi nekret å gå inn i NS. Lensmann Nordli er meget populær på Rjukan og eget dyktig i sitt arbeide. Et par dager før han ble avsatt stod hans ilde gjengitt i Rjukan Dagblad tilsynelatende uten grunn. Nu forstår i hvorfor det ble gjort.

Endel av de tvangsimmete politifolk på Rjukan har som protest mot avkjedelsen av Nordli resolutt meldt seg ut av NS. Alle funksjonerende ved lensmannskontoret på Rjukan tok zyeblikkelig vskjed som en sympatidemotasjon.

Ånedsoppgjøret for Fritt Folk i Rjukans største avisforretning var for alii måned og år.